

Taip vadinamam generaliniam prokurorui

Pareiškėjas Aurimas Drižius, ak 36808110026 Konstitucijos pr. 23B, Vilnius El. paštas :

lredakcia@gmail.com

2020 m. lapkričio 24 d.

Skundas dėl sunkių generalinio prokuroro pavaduotojo Žydrūno Radišausko nusikaltimų – tarnybos pareigų neatlikimo ir piktnaudžiavimo

Kai spalio 15 d, savo skunde parašiau „taip vadinamam generaliniam prokurorui“, tai nesuklydau, nes ši marionietė tik toliau vaidina teisingumo vykdytoja, nors iš tikrųjų toliau vadovauja kontorai, kuri pati vykdo sunkius nusikaltimus. Ironiška, kad generalinis prokuroras jau pripažino, kad jis yra „taip vadinamas“, t.y. butaforinis, nes šį kartą net nebandė piktintis dėl šio titulo.

Kreipiausi į GP, nurodžiau masę sunkių nusikaltimų, kuriuos padarė GP prokurorai ir įvairiausių pakopų teisėjai. T.y. kreipiausi dėl ONTT vyr. prokuroro M.Jovaišos rašto Nr. 17.2.3688 (2020-10-09) - nusikalstamo neveikimo, piktnaudžiavimo tarnyba, dokumentų klastojimo. Nurodžiau, kad jau daug metų siekiu teisingumo, tačiau prokuratūra ir teismai iki šiol neigia vieną esminį dalyką - prieš įstatymą visi lygūs, ir kiekvienas LR pilietis atsako įstatymų numatyta tvarka, jokių išimčių prokurorams ar teisėjams daryti nusikaltimus nėra. Labai gaila, kad to jau 30 metų nesupranta prokuratūra ir teisėjai ir tas supratimas labai lėtai ateina. GP ONTT vyr. prokuroro Jovaišos raštas yra eilinis nusikalstamos prokuratūros veiklos įrodymas, šis nutarimas yra neteisėtas, nusikalstamas ir turi būti įvertintas. T.y. prokuroras M.Jovaiša į mano prašymą priimti nutarimą pradėti arba ne ikiteisminį tyrimą dėl nusikalstamos teisėjų gaujos nusikaltimų atrašė „rašteliau“, taip pažeidė BPK, reikalaujantį, kad dėl skundo prokuroras priimtų nutarimą. Lygiai tokį patį „raštelį“ parašė ir Ž.Radišauskas.

Prokurorai Jovaiša ir Radišauskas apsimeta, kad nesupranta, ko aš noriu ir kokius nusikaltimus padarė

minėti teisėjai:

1. Lietuvos Respublikos generalinėje prokuratūroje (toliau - GP) 2020-10-05 gautas mano 2020-10-02 prašymas (reg. Nr. AP-26132) pradėti ikiteismini tyrimą dėl teisėjų A. Pažarskio, D. Pranytės-Zalieckienės, L. Gurevičienės, V. Pakalnytės-Tamošiūnaitės ir prokuroro M. Normanto galimo piktnaudžiavimo.
2. Prokuroras Jovaiša pripažino, kad Vilniaus miesto 2 apylinkės teismo 2010-04-26 nuosprendžiu baudžiamojoje byloje Nr. 1-257-648/2010 (proceso Nr. 1-10-2-00699-2009-9, bylą nagrinėjo teisėjas A. Pažarskis) A. Drižius pripažintas kaltu pagal Lietuvos Respublikos BK 245 str. Valstybinį kaltinimą palaikė prokuroras M. Normantas.
3. Vilniaus apygardos teismas baudžiamojoje byloje Nr. 1A-741-53-2010 (proceso Nr. 1-10-2-00699-2009-9, bylą nagrinėjo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų A. O. Kvaraciejūtės, V. Nikitino ir S. Lemežio) 2010-07-07 atmetė A. Drižiaus apeliacinį skundą dėl Vilniaus miesto 2 apylinkės teismo 2010-04-26 nuosprendžio. Valstybinį kaltinimą palaikė prokurorė L. Fedotova.
4. Vilniaus miesto 2 apylinkės teismo 2011-12-21 nuosprendžiu kitoje baudžiamojoje byloje Nr. 1-693-503/2011 (proceso Nr. 1-10-2-00197-2011-5, bylą nagrinėjo teisėjas V. Petraitis) A. Drižius taip pat pripažintas kaltu pagal Lietuvos Respublikos BK 245 str. Valstybinį kaltinimą palaikė prokurorė 1. Gureckienė.
5. Vilniaus apygardos teismas baudžiamojoje byloje Nr. 1A-312-495-2012 (proceso Nr. 1-10-2-00197-2011-5, bylą nagrinėjo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų D. Pranytės-Zalieckienės, L. Gurevičienės, V. Pakalnytės-Tamošiūnaitės) 2012-03-26 nutartimi atmetė A. Drižiaus apeliacinį skundą dėl Vilniaus miesto 2 apylinkės teismo 2011-12-21 nuosprendžio. Valstybinį kaltinimą palaikė prokurorė L. Gureckienė.

Visose šiuose bylose buvau taip vadinamų teisėjų nuteistas už teisėtą veiklą - t.y. žurnalistiką, išvardintiems teisėjams piktnaudžiaujant tarnyba ir klastojant dokumentus. Todėl būtent dėl šių nusikaltimų ir reikalavau pradėti ikiteisminį tyrimą minėtų teisėjų atžvilgiu.

6. Prokuroras Jovaiša man teisingai nurodo, kad „galimai nusikalstamus teisėjų ir prokuroro veiksmus kildinu iš jų procesinių funkcijų vykdymo, dėstau nesutikimo su Jūsų atžvilgiu priimto nuosprendžio motyvus“.
7. Tačiau čia pat prokuroras suklastoja savo „raštelį“ ir man nurodo, kad „prašymas abstraktus, nemotyvuotas, vartojamos įžeidžiamo pobūdžio frazės („vadinamoji prokuratūra“, „vadinamieji teisėjai“). Tai, kad prokuratūra mane dešimt metų persekiojo už teisėtą veiklą, manau jos pavadinimas „vadinamoji“ yra dar labai švelnus - aš juk nesakau, kad prokuratūra dalyvavo bandyme mane nužudyti, inscenizuojant autoįvykį. Bent kol kas.
8. Iš prašymo turinio prokurorui visiškai nesuprantama, kodėl prašoma pradėti ikiteisminį tyrimą vienoje baudžiamojoje byloje (proceso Nr. 1-10-2-00699-2009-9) pirmosios instancijos teismo nuosprendį priėmusiam teisėjui ir pirmosios instancijos teisminiame nagrinėjime dalyvavusiam prokurorui bei visiškai kitoje baudžiamojoje byloje (proceso Nr. 1-10-2-00197-2011-5) apeliacinės instancijos teismo nutartį priėmusios teisėjų kolegijos nariams.

Taip pat prokurorui nesuprantama, kodėl negalima žmogaus teisti už teisėtą veiklą.

Juk galima žurnalistui uždrausti rašyti straipsnius, ir jeigu jis toliau juos rašo - tai teisti ir uždaryti į kalėjimą.

9. Savo skunde pseudo prokurorui nurodžiau tokias aplinkybes :

Prašiau pradėti ikiteisminį tyrimą dėl piktnaudžiavimo tarnyba, neteisėto spaudos persekiojimo ir netinkamų teisės aktų taikymo, nusikalstamų teisėjų A.Pažarskio, D.Pranytės-Zaleskienės, L.Gurevičienės, V.Pakalnytės veiksmų.

10. Nurodžiau, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas A. Pažarskis, šiuo metu einantis taip vadinamojo aukščiausiojo teismo teisėjo pareigas, o taip pat aukščiau paminėtos Vilniaus apygardos teismo teisėjos baudžiamojoje byloje Nr. Nr. 1-257-648/2010 pritaikė cenzūrą ir nuteisė mane, „Laisvo laikraščio“ redaktorių Aurimą Drižių už sąžiningą savo pareigų atlikimą, spaudos darbą ir žurnalistiką.

11. T.y. buvau nuteistas už tai, kad : „A.Drižius nuteistas už tai, kad jis nevykdė teismo sprendimo, nesusijusio su bausme, o būtent: A. Drižius nevykdė teismo sprendimo, nesusijusio su bausme, o būtent: jis nevykdė 2009-04-10 priimto Vilniaus 1 apylinkės teismo sprendimo, nesusijusio su bausme, kuris įsiteisėjo 2009-05-10, kuriuo jam ir (-) yra uždrausta savaitraštyje „Laisvas laikraštis“ publikuoti rašinius, kuriuose A. Sadeckas būtų siejamas su akcine bendrove „Mažeikių nafta“, su šios bendrovės privatizavimu ir G. Kiesaus nužudymu, tai yra jis, būdamas UAB „Šilo bitė“ direktoriumi ir savaitraščio „Laisvas laikraštis“ redaktoriumi, 2009-09-12 savaitraštyje „Laisvas laikraštis“ straipsnyje „(-)“ A. Sadecką siejo su akcine bendrove (-), su šios bendrovės privatizavimu ir G. Kiesaus nužudymu: 5" A. Sadeckas teisme norėjo paneigti, kad jo firma „(-)“ niekaip nedalyvavo AB „(-)“ privatizavime, kad ji niekaip nėra susijusi su tariamos studijos apie šios įmonės privatizavimo rengimu, ir kad ji niekaip nesusijusi su buvusiu šios įmonės direktoriaus G. K. dingimu ir nužudymu. " 6,, Tam, kad nuslėpti „(-)“ ryši su G. K. dingimu A. S. teisme melavo, kad V. G. niekada nėra dirbęs UAB „(-)“. „ 7,, Todėl labai gali būti, kad „(-)“ tuos pinigus, skirtus G. K. nužudymo tyrimui, perdavė V. G. neoficialiai... " 8,, ... jo firma „(-)“ ir buvo įsikūrusi „(-)“ patalpose (-), ir ji neteisėtai iš „(-)“ pervestus 8 mln. litu iš karto pervedė tam pačiam „(-)“. " 9,, Vėliau visi tie „(-)“ milijonai atsidūrė „(-)“ sąskaitose ... " 10 Jis tęsdamas savo nusikalstama veika, 2009-09-19 savaitraštyje „(-)“ ((-)) straipsnyje „(-)“: 11" Daug milijonu „(-)“ naudai buvo išplauta iš „(-)“. A. S. tuo metu vadovavo (-), bet užuot sustabdęs pinigų plovimą jis prie to prisidėjo. " 12" „(-)“ gavo didelę naudą jiems buvo pervesti neteisėtai gauti milijonai. A. S. buvo žinoma, kad iš „(-)“ privatizavimo turėjo naudoti, tai konstatavo Konstitucinis Teismas. A. S. nesustabdė jau vėliau Konstitucinio Teismo nustatyto neteisėto „(-)“ privatizavimo ir iš to greičiausiai turėjo naudoti. " 13"A. S. rengė „(-)“ naudingus įstatymų pakeitimus, yra gavęs akcijų už 3 mln. Litu. " 14Jis tęsdamas savo nusikalstama veika, 2009-09-26 savaitraštyje „(-)“ ((-)) straipsnyje „(-)“: 15" „... A. S. buvo pakankamas rimtas pagrindas skubėti, pasistengti užbėgti įvykiams už akių pagrobti ir nužudyti G. K.. " " 16" „A. S. konsultavo ir Valde „(-)“. " 17" Jis gavo atlygi už pareigų nevykdymą. Už „(-)“. " 18" Toki įspūdi susidariau iš išdėstytų duomenų, to, kad A. S. praturtėjo „(-)“. Jis buvo (-) pirmininkas, turėjo žinoti apie grobstymus „(-)“, bet to nedarė. "

12. Teisėjas A.Pažarskis nutarė pripažinti mane kaltu pagal Lietuvos Respublikos BK 245 str. ir paskirti laisvės apribojimą vieneriems metams, įpareigojant jį bausmes atlikimo laikotarpiu be bausme vykdančios institucijos žinios nekeisti gyvenamosios vietos, būti namuose kiekviena diena nuo 22 val. iki 06 val., jei tai nėra susiję su darbu. Taip pat - tenkinti iš dalies civilinį ieškinį ir priteisti iš A. D. nukentėjusiajam A. S. 3000 (tris tūkstančius) litų neturtinei žalai atlyginti.

Skundo pagrindai

13. Šioje byloje teisėjas A.Pažarskis tiesiogiai pritaikė cenzūrą, kurią draudžia Lietuvos Respublikos Konstitucijos 44 str. 1 d., kurioje numatyta, kad masinės informacijos cenzūra draudžiama.
14. Teisėjas A.Pažarskis veikė Stalino stiliumi - jis net savo nuosprendyje įrašė, kad „straipsnių rašymas prilygsta nusikalstamai veiklai". T.y. šioje byloje buvau nuteistas už tariamą teismo sprendimo nevykdymą. Mat Vilniaus miesto apylinkės teismas dar 2009 m. įvedė cenzūrą man ir savaitraščiui „Laisvas laikraštis", uždraudamas rašyti straipsnius apie buvusio Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininko Alvydo Sadecko veiklą privatizuojant AB „Mažeikių nafta".
15. Vėliau, kadangi pateikiau įrodymus apie šio asmens dalyvavimą minėtame privatizavime, ir toliau rašiau straipsnius, to pačios Vilniaus apylinkės ir apygardos teismų buvau penkis kartus nuteistas vien už tai, kad sąžiningai vykdžiau savo žurnalisto pareigą, ir pateikiau įrodymus, kad minėtas draudimas yra nusikalstamas. Jau minėti Vilniaus apylinkės ir apygardos teismai net aštuonis kartus atmetė mano prašymus panaikinti cenzūrą, nors cenzūra prieštarauja tiek Konstitucijai, tiek ir Visuomenės informavimo įstatymui.
16. Tačiau Vilniaus apygardos prokuratūros, Generalinės prokuratūros ir Vilniaus m. apylinkės, apygardos ir aukščiausiojo teismo teisėjai, piktnaudžiaudami tarnyba ir klastodami dokumentus, veikdami tiesiogine tyčia, daugiau nei dešimt metų mane persekiojo vien todėl, kad nesilaikiau šios neteisėtos ir nusikalstamos cenzūros.
17. T.y. Alvydas Sadeckas dar 2008-01-21 m. kreipėsi į Vilniaus miesto apylinkės teismą su „prevenciniu ieškiniu", kuriame reikalavo uždrausti man rašyti straipsnius, kuriuose jis būtų siejamas su AB „Mažeikių nafta", jos privatizavimu ir G.Kiesaus nužudymu. Vilniaus miesto apylinkės teismas (teisėja R. Vancevičienė) patenkino šį A.Sadecko „prevencinį" ieškinį civilinėje byloje Nr. 2-117-734-2009 ir uždraudė atsakovams Aurimui Drižiui ir UAB „Laisvas laikraštis" savaitraštyje „Laisvas laikraštis" publikuoti rašinius, kuriuose Alvydas Sadeckas būtų siejamas su AB „Mažeikių nafta", su šios bendrovės privatizavimu ir Gedemino Kiesaus nužudymu.
18. Tokiu būdu Vilniaus miesto apylinkės teismas įvedė neteisėtą cenzūrą, kurią draudžia Lietuvos Konstitucijos 44 str. 1 d., kurioje numatyta, kad masinės informacijos cenzūra draudžiama. Konstitucinis Teismas yra išaiškinęs, kas yra cenzūra: „Cenzūra - tai spaudos, kino filmų, radijo ir televizijos laidų, teatro spektaklių ir kitų viešų renginių turinio kontrolė, kad nebūtų platinamos tam tikros žinios ir idėjos. Demokratijos požiūriu svarbu, kad viešoji nuomonė formuotųsi laisvai. Tai pirmiausia reiškia, kad masinės informacijos priemonės steigimas, jos veiklos galimybė neturi priklausyti nuo būsimų publikacijų ar laidų turinio.".
19. Be to, Visuomenės informavimo įstatymo 10 straipsnis „Draudimas taikyti neteisėtus informacijos laisvės apribojimus" sako: „Viešosios informacijos cenzūra Lietuvos Respublikoje draudžiama. Draudžiami bet kokie veiksmai, kuriais siekiama kontroliuoti visuomenės informavimo priemonėse skelbiamos informacijos turinį iki šios informacijos paskelbimo, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.".
20. Nurodžiau, kad mane jau daug metų už žurnalistiką persekioja vadinamoji prokuratūra ir teismų sistema, kuri visiškai ignoruoja įstatymo ir Konstitucijos reikalavimus, mano pateikiamus rašytinius įrodymus ir dokumentus ignoruoja ir pateikia juos kaip mano išgalvotus arba neegzistuojančius.
21. Negana to, vadinamieji teisėjai apsimeta, kad nežino pagrindinio šalies įstatymo - Lietuvos Respublikos Konstitucijos. Konstitucijos 6 straipsnis sako : Konstitucija yra vientisas ir tiesiogiai taikomas aktas. Kiekvienas savo teises gali ginti remdamasis Konstitucija. 7 straipsnis Negalioja joks įstatymas ar kitas aktas priešingas Konstitucijai. Šiuo atveju visi teismų sprendimai - cenzūros įvedimas, ir spaudos persekiojimas pagal melagingus Sadecko skundus ir parodymus - tiesiogiai prieštarauja minėtiems Konstitucijos ir Visuomenės informacijos įstatymo punktam.

22. Tai, kad teisėjai sąmoninga ir tyčia, žinodami, kad nuteisia žmogų už teisėtą veiklą, padaro juos kriminaliniais nusikaltėliais, ir aš manau, kad jie turi atsakyti pagal BK straipsnius Tarnybos pareigų neatlikimas ir piktnaudžiavimas tarnybine padėtimi. Neįtikėtina, tačiau net ir vadinamojo aukščiausiojo teismo pirmininkė Rudėnaitė savo nutartimi Nr. Nr. 3P1352/2019 man nurodė, kad cenzūra neprieštarauja jokiems Lietuvos teisės aktams.
23. Tai tęstinė ir labai sunki teisėjų veikla, kuri vieną dieną turi būti įvertinta. Dėl teisėtos veiklos - žurnalistikos, įvedę neteisėtą cenzūrą, mane nuteisė toks teisėjas A.Pažarskis, puikiai žinojęs, kad cenzūra yra uždrausta, nes ją draudžia pagrindinis šalies įstatymas - Konstitucija. Lygiai tokį patį nusikaltimą padarė ir Vilniaus apygardos teismo teisėjos D.Pranytė-Zaleskienė, L.Gurevičienė, V.Pakalnytė, kurios atmetė, mano skundą apygardos teisme baudžiamojoje byloje Nr. 1A312-495-2012 LYGIAI TOKJ PATJ NUSIKALTIMĄ - PIKTNAUDŽIAVIMĄ TARNYBA PADARĖ IR MAN KALTINIMĄ PALAIKĖS IR BYLĄ SUKLASTOJĖS PROKURORAS M.NORMANTAS.
24. Tokiu būdu, paskelbdami man nuosprendį už teisėtą veiklą, minėti teisėjai, šioje byloje mane nuteisdami už žurnalistiką, sąmoningai ir tyčia pažeidė Konstituciją, kurią prisiekė saugoti, o taip pat padarė nusikaltimus : Piktnaudžiavimas (BK 228 straipsnis) ir tarnybos pareigų neatlikimas (BK 229 straipsnis) : Piktnaudžiavimas nurodo, kad : Valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo, piktnaudžiavęs tarnybine padėtimi arba viršijęs įgaliojimus, jeigu dėl to didelės žalos patyrė valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo, baudžiamas bauda arba areštu, arba laisvės atėmimu iki penkerių metų. 229 straipsnis. Tarnybos pareigų neatlikimas Valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo, dėl neatsargumo neatlikęs savo pareigų ar jas netinkamai atlikęs, jeigu dėl to valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo patyrė didelės žalos, baudžiamas bauda arba areštu, arba laisvės atėmimu iki dvejų metų.
25. Tiek Teisėjų veiklą, tiek prokurorų veiklą reglamentuojantys teisės aktai įpareigoja, nagrinėjant bylas (atliekant ikiteisminį tyrimą), remtis tik galiojančiais Lietuvos Respublikos įstatymais. Teismų įstatymas įpareigoja teismą bylą nagrinėti, klausant tik įstatymo, įstatymas ir Konstitucija imperatyviai teismams ir prokuratūrai nurodo, kad „cenzūra uždrausta“, tačiau nei teismas, nei prokuratūra šio imperatyvo negirdi ir apsimeta, kad to tiesiog nėra. Akivaizdu, kad tai yra tyčinė ir sąmoninga nusikalstama veikla, nes teismas net savo nuosprendyje išdėsto mano argumentus, kad cenzūrą draudžia Konstitucija, tačiau teismas ją sąmoningai ignoruoja. Jeigu sąmoningas nekaltų žmonių siuntimas į kalėjimą nėra nusikaltimas, tai kas tada yra piktnaudžiavimas tarnyba?
26. Teismų įstatymo 46 straipsnis. Teisėjų ir teismų nepriklausomumas nurodo : „Teisėjas ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi. Teisėjai, nagrinėdami bylas, klauso tik įstatymo. Priimdamas sprendimą teismas vadovaujasi tais įstatymais, kurie neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijai, įstatymams neprieštaraujančiais Vyriausybės nutarimais, įstatymams ir Vyriausybės nutarimams neprieštaraujančiais kitais norminiais aktais“. Šiuo atveju akivaizdu, kad teisėjai ne tik kad neklausė įstatymo, tačiau nepaisė ir Konstitucijos, o rėmėsi nusikalstamu ir neteisėtu „teismo sprendimu“ įvesti cenzūrą.
27. Ir teismai, piktnaudžiaudami tarnyba ir klastodami savo nutartis, atsisako šią cenzūrą panaikinti jau daugiau nei dešimt metų - mano prašymas panaikinti cenzūrą buvo atmestas net aštuonis kartus, teisėjams klastojant savo nutartis. Todėl tai yra organizuota nusikalstama veikla. Teisėjas A.Pažarskis, nagrinėdamas minėtą baudžiamą bylą, puikiai žinojo, kad cenzūrą draudžia Konstitucija. Jis taip pat žinojo, kad vadinamasis „nukentėjęs“ Alvydas Sadeckas duoda melagingus parodymus. Aš nurodžiau, kad „Laisvas laikraštis“ išspausdino dokumentą - teismo posėdžio protokolą, kur kalbėjo liudytojai. Tos citatos yra liudytoju apklausos protokolo ištraukos. Taip pat nurodžiau, kad

A.Sadeckas buvo AB „Mažeikių nafta akcininkas, nes tai yra pats deklaravęs viešųjų ir privačių interesų deklaracijoje. O teismui pateikė melagingą skundą, reikalaujantis jį uždrausti sieti su tą įmone, kurios akcijas jis valdo - t.y. „Mažeikių nafta“.

28. Taip pat pateikiau dokumentus, kad konsultuodamas „Mažeikių naftą“ valdančią įmonę „British and Baltic Vilnius“, A.Sadeckas gaudavo 300 Lt už valandą darbo. Nurodžiau, kad „Laisvas laikraštis“ nieko neapšmeižė, jie paraše tiesą. Tai buvo ne mano autorinis straipsnis, o teismo posėdžio protokolas iš vienos civilinės bylos.
29. Teisėjas Pažarskis, žinodamas, kad nuteisia mane už teisėtą veiklą - žurnalistiką, vis tiek mane nuteisė. Tokie jo veiksmai turi BK straipsnių „piktnaudžiavimas“ požymių, todėl prašau teismą pasisakyti dėl tokio sąmoningo laisvos spaudos persekiojimo.
30. BPK 451 straipsnis. Baudžiamosios bylos atnaujinimo dėl aiškiai netinkamo baudžiamojo įstatymo pritaikymo pagrindai numato, kad Baudžiamosios bylos, kurios išnagrinėtos arba paliktos nenagrinėtos kasacinės instancijos teisme, taip pat kurių nuosprendžio ar nutarties nebuvo galima apskųsti arba jie nebuvo apskųsti kasacine tvarka, atnaujinamos, jeigu pagal nuosprendžiuose ir nutartyse nurodytas aplinkybes yra pagrindas manyti, jog akivaizdžiai netinkamai pritaikytas baudžiamasis įstatymas ir dėl to reikia: 1) panaikinti apkaltinamąjį nuosprendį bei paskesnes teismų nutartis ir baudžiamąją bylą nutraukti; Šioje byloje teisėjas A.Pažarskis sąmoningai pritaikė Konstitucijos uždraustą cenzūrą ir mane nuteisė už teisėtą veiklą. Tai padarė sąmoningai ir tyčia, matyt, vien todėl, kad sutiko mane persekioti, padarė teisėjo karjerą ir dabar sėdi aukščiausiam teisme. Po šio nuosprendžio prasidėjo mano daugiau nei dešimt metų trukęs neteisėtas persekiojimas, kuris nesibaigia iki šiol - tas pats nusikaltimus prieš mane padaręs teisėjas Pažarskis nagrinėja mano skundus ir juos atmetinėja aukščiausiam teisme.
31. Remdamasis išdėstytu, prašau pradėti ikiteisminį tyrimą teisėjų A.Pažarskio, D.Pranytės-Zaleskienės, L.Gurevičienės, V.Pakalnytės, prokuroro Normanto atžvilgiu dėl jų nusikaltimo - piktnaudžiavimo tarnyba ir tarnybos pareigų neatlikimo. Žinodami, kad žurnalistika nėra uždrausta veikla, jie pritaikė nusikalstamą cenzūrą ir mane už tai nuteisė, piktnaudžiaudami tarnyba.
32. Prokuroras Jovaiša pripažįsta, kad aš manau, kad visa vadinamoji „teisėnė sistema“ yra viena gerai organizuota nusikalstama grupuotė ir nurodau motyvus, kodėl aš taip manau :

„Pažymėtina, kad pareiškėjas A. Drižius reguliariai kreipiasi į prokuratūrą, prašydamas pradėti ikiteisminį tyrimą pareigūnams, prokurorams ir teisėjams, priėmusiems jo netenkinančius procesinius sprendimus (pvz. medžiagos dėl atsisakymo pradėti ikiteisminį tyrimą Nr. M-2-01- 00138-16 (prokurorės R. Poškienės atžvilgiu), Nr. M-2-02-00111-17 (teisėjų A. Kartanienės, A. Pikelio ir A. Abramavičiaus atžvilgiu), Nr. M-2-01-00028-17 (teisėjos A. Valinskienės, prokurorų J. Rėksnio ir S. Stulginskio atžvilgiu), Nr. M-2-01-00039-17 (prokuroro A. Meškos atžvilgiu), Nr. M-2-02-00522-17 (teisėjų A. Survilienės, A. Šumsko, V. Pakalnytės-Tamošiūnaitės atžvilgiu), Nr. M-1 -01 -04711-18 (teisėjos A. Survilienės atžvilgiu), Nr. M-2-02-01051-18 (teisėjų A. Survilienės. A. Šumsko. V. Pakalnytės-Tamošiūnaitės atžvilgiu), Nr. M-2-02-00095-19 (teisėjų V. Kažio, P.Karvelio. A. Budrio ir D. Kazlauskienės atžvilgiu), Nr. M-2-02-00464-19 (prokurorų H. Papučkos ir J. J. Kryževičienės atžvilgiu), Nr. M-2-02-00482-19 (teisėjų E. Vanago. D. Grizicko ir A. Survilienės atžvilgiu), Nr. M-2-01-00024-19 (teisėjų V. Grabinsko. S. Rudėnaitės ir G. Sagačio atžvilgiu). Nr. M-2-02-00902-19 (teisėjos R. Petkuvienės ir prokuroro J. Rėksnio atžvilgiu). Nr. M- 2-01-00002-02 (Specialiųjų tyrimų tarnybos valdybos viršininko R. Gylio atžvilgiu). Nr. M-2-02- 00496-20 (teisėjų G. Dzedulionio. A. Pesliako ir j. Čepukėnienės atžvilgiu), Nr. M-2-02-00539-20 (teisėjos A. Survilienės atžvilgiu), Nr. M-2-02-00558-20 (teisėjų V. Petraičio, R. Patackienės, S. Punio ir V. Švedienės atžvilgiu), Nr. M-2-02-00587-20 (teisėjų M. Striauko. A. Cinino, V. Pakalnytės-Tamošiūnaitės, G. Dzedulionio ir prokurorės D. Kisinienės atžvilgiu), Nr. M-2-02- 00751-20

(teisėjos A. Bielskės atžvilgiu), Nr. M-2-02-00768-20 (teisėjų N. Vigelienės, D. Pranytės- Zalieckienės, L. Gurevičienės, V. Pakalnytės-Tamošiūnaitės, prokuroro G. Juknos atžvilgiu), Nr. M-2-01- 00034-20 (teisėjų D. Vaidachavičienės, M. Striauko, A. Cinino, V. Pakalnytės- Tamošiūnaitės, G. Dzedulionio, prokurorų D. Kisinienės ir M. Jovaišos atžvilgiu), Nr. M-2-02- 01016-20 (teisėjos J. Kolyčienės atžvilgiu). Dalyje A. Drižiaus pareiškimų, kurių pagrindų surinktos minėtos medžiagos dėl atsisakymo pradėti ikiteisminį tyrimą, nurodytos aplinkybės kartojasi. Su kiekvienu papildomu pareiškimu tampa vis sudėtingiau nustatyti (vis didesnio kiekio medžiagų peržvelgimui reikalingos vis didesnės laiko sąnaudos), ar dėl naujame pareiškime nurodytų aplinkybių jau nebuvo priimtas sprendimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą.

33. Prokuroras Jovaiša man nurodo, kad „prokuratūra nevykdo teismų priimtų procesinių sprendimų kontrolės, o vien ta aplinkybė, kad pareiškėjo netenkina teismų priimti galutiniai neskundžiami sprendimai, nėra pagrindas spręsti klausimą dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo lokius sprendimus priėmusių teisėjų ir (ar) valstybinį kaltinimą tokiose bylose palaikiusių prokurorų atžvilgiu. Ikiteisminis tyrimas nėra priemonė tikrinti išnagrinėtoje byloje priimto teismo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą. Teisėjų neva padarytų nusikalstamų veikų kildinimas iš jų sprendimų, priimtų vykdant tiesiogines funkcijas, yra nepagrįstas ir nemotyvuotas veikimas, todėl, tokio pobūdžio pareiškimai, nesant konkrečių objektyvių duomenų apie galimai padarytas nusikalstamas veikas, nėra nagrinėtini“.
 34. Prokuroras Jovaiša apsimeta, kad jis nežino pagrindinio šalies įstatymo - Konstitucijos reikalavimo, jis taip pat nežino, kad Konstitucija imperatyviai nurodo, kad „negalioja joks teisės aktas, kuris prieštarauja Konstitucijai“. Teismo draudimas įvesti cenzūrą pagal melagingą Sadecko skundą - akivaizdus toks negaliojančio teisės akto pavyzdys.
 35. O dabar tai, dėl ko prokuroras Martynas Jovaiša yra kurčias ir aklas, nežino pagrindinio šalies įstatymo reikalavimo. Tai yra visi mano išdėstyti motyvai, kodėl prokuroro išvardinti teisėjai padarė sunkius nusikaltimus mano atžvilgiu. Be to, prokuroras Martynas Jovaiša 2020-08-17 man pateikė raštą Nr. 17.2-3068, į kurį įrašė savo išgalvotus, tikrovės neatitinkančius duomenis, ir taip suklastojo minėtą dokumentą.
 36. Tokiu būdu prokuroras M.Jovaišas, siekdamas padėti išvengti atsakomybės visai didelei gaujai tariamų teisėjų, suklastojo savo raštą ir taip padarė nusikaltimą - dokumento suklastojimas ir piktnaudžiavimas tarnyba.
 37. T.y. savo skunde prokuratūrai nurodžiau tokias faktines aplinkybes, kurios visos buvo patvirtintos rašytiniais dokumentais - teismų nuosprendžiais ir nutartimis.
 38. Panevėžio apygardos teismo teisėja Daina Vaidachavičienė 2020 m. liepos 28 d. priėmė nutartį dėl skundo Nr. 1S-108-879/2020.
- Šiame skunde teisėja D.Vaidachavičienė sąmoningai ir tyčia, žinodama, kad jos pateikti duomenys neatitinka tikrovės ir yra išgalvoti, juos įrašė į savo nutartį, galiausiai juos pati „įvertino“ ir „nustatė“, kad jokių mano minėtų įvykių nėra buvę ir kad aš juos išgalvojau. Įrašydama žinomai melagingus duomenis apie įvykius,

kurių ji „nenustatė“, teisėja D.Vaidachavičienė padarė nusikaltimą, įvardijamą kaip „dokumento suklastojimas“ ir tarnybos pareigų neatlikimas ir „piktnaudžiavimas tarnyba“.

38. Visi šie mano aprašyti įvykiai, kuriais grindžiamas mano skundas, yra realiai įvykę - aš esu nuteistas už teisėtą veiklą, teismas yra įvedęs cenzūrą, aš atlikau bausmę už teisėtą veiklą, mano turėtas žemės sklypas buvo parduotas varžytinėse, t.y. man buvo padaryta didžiulė žala.

39. Visi šie įvykiai buvo žinomi ir teisėjai D.Vaidachavičienei, kadangi kartu su skundu buvo pateikti ir bylų numeriai bei vadinamųjų „teismų“ nuosprendžiai, tačiau teisėja D.Vaidachavičienė nežinia koku būdu „nustatė“, kad nė vieno iš mano paminėtų įvykių nėra buvę, o aš juos išgalvojau.

Akivaizdu, kad tai labai piktybiškas dokumento suklastojimas, todėl prašiau pradėti ikiteisminį tyrimą ir teisėjos Vaidachavičienės atžvilgiu dėl piktnaudžiavimo tarnyba ir dokumento suklastojimo.

40. Tai, kad teisėja Vaidachavičienė suprato, kad klastoja dokumentą, patvirtina ir jos argumentas, kad „teismas yra nepriklausomas“, t.y. gali kaip nori klastoti bylos medžiagą.

„Savo teiginius A.Drižius grindžia subjektyvia nuomone, kuri neparemta jokiais objektyviais faktais“, - nurodė teisėja D.Vaidachavičienė.

41. Tiesa, teisėja byloje matė visus bylos dokumentus - teismo sprendimus, kuriais buvo įvesta cenzūra, taip pat tai, kad A.Drižius nuteistas už cenzūrą mažiausiai šešis kartus. Teisėja taip pat žinojo, kad A.Drižius nuteistas už teisėtą veiklą, nes žurnalistika Lietuvoje dar nėra paskelbta nusikalstama veikla. Ji taip pat žinojo, kad cenzūrą draudžia tiek Konstitucija, tiek ir Visuomenės informavimo įstatymas. Ji taip pat privalėjo žinoti, kad Konstitucija numato, kad „negalioja joks teisės aktas, kuris prieštarauja Konstitucijai“, ir kad Drižius buvo daug kartų „atlikęs bausmę“, o jo žemės sklypas parduotas varžytinėse „žalai atlyginti“, nes byloje yra tai įrodantys dokumentai.

Tačiau teisėja Vaidachavičienė, perskaičiusi, arba ne, visus šiuos dokumentus, man savo nutartimi nurodo, kad viso to nėra, o aš esu pamišėlis, išgalvojęs visus šiuos dalykus.

42. Čia pat teisėja Vaidachavičienė man išaiškina, kad-„papildomai skundą nagrinėjantis teismas pažymi, kad bylas nagrinėjantys teisėjai yra nepriklausomi, todėl kokių nors poveikio priemonių taikymas už priimtus sprendimus pažeistų esminį teisėjo veiklos garantą - teisėjo nepriklausomumą, kuris yra vienas esminių demokratinės teisinės valstybės principų“.

Kitaip sakant, dokumentų klastojimas, piktnaudžiavimas tarnyba ir nežabotas „teisėjų“ cinizmas, nekaltų žmonių siuntimas į kalėjimą yra „esminės demokratinės teisinės valstybės principai“.

43. Savo skunde nurodžiau : šita saujelė žmonių, kurie yra monopolizavę teisingumą ir atvirai tyčiojasi iš teisingumo, įstatymų ir savo aukų.

Savo skunde teismui nurodžiau:

1. Primenu Konstitucijos nuostatą : 110 straipsnis

Teisėjas negali taikyti įstatymo, kuris prieštarauja Konstitucijai.

Asmuo, kaltinamas padaręs nusikaltimą, turi teisę, kad jo bylą viešai ir teisingai išnagrinėtų nepriklausomas ir bešališkas teismas.

44. Mano bylas jau dešimt metų nagrinėja „bešališkas“ teismas, kuris man į veidą juokiasi, kai aš jiems

pacituoju įstatymus. 'Mes aukščiau įstatymo' - atvirai juokiasi šitie banditai teisėjų mantijomis.

45. Kreipiausi į taip vadinamą Vilniaus apylinkės teismą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjo M.Striauko, Vilniaus apygardos teismo teisėjų Audriaus Cinino, Virginijos Pakalnytės-Tamošiūnaitės, Gintaro Dzedulionio patraukimo baudžiamojon atsakomybėn dėl piktnaudžiavimo tarnyba, tarnybos pareigų neatlikimo.

46. Skunde prokuratūrai nurodžiau, kad minėta Vilniaus apygardos teismo kolegija mane nuteisė už teisėtą veiklą baudžiamajoje byloje Nr. 1A-815-497/2014 nuosprendžiu, paskelbtu 2015 m. vasario 2 d.

47. T.y. teisėjai mane nuteisė, puikiai žinodami, kad aš esu nekaltas ir kad man inkriminuojamas nusikaltimas nėra nusikaltimas, nes žurnalistika Lietuvoje nėra paskelbta nusikalstama veikla.

48. Tokiu būtu piliečiai M.Striaukas, mane nuteisęs apylinkės teisme, ir A.Cininas, Pakalnytė- Tamošiūnaitė ir G.Dzedulionis - nuteisę apygardos teisme, padarė nusikaltimą - piktnaudžiavimą tarnyba ir tarnybos pareigų neatlikimą. Dėl to man buvo padaryta didelė žala - buvau nuteistas, atlikau bausmę, mano ir mano šeimos nekilnojamasis turtas buvo iš manęs atimtas ir parduotas varžytinėse, o nusikaltėliai - teisėjai toliau neva vykdo teisingumą.

Vadinamieji teisėjai ilgą laiką vykdo sunkius nusikaltimus, naudodamiesi tuo, kad juos nuo atsakomybės išsuka kiti nusikaltėliai - jų kolegos teisėjai. Tačiau tokia praktika greitai baigsis, nes teisėjams nėra numatyta išlyga, kad jie-yra virš įstatymo, ir kad jie negali būti teisiami dėl padarytų nusikaltimų.

49. T.y. byloje Nr. Nr. 1A-815-497/2014 buvau nuteistas už tariamą teismo sprendimo nevykdymą. Mat Vilniaus miesto apylinkės teismas dar 2009 m. įvedė cenzūrą man ir savaitraščiui „Laisvas laikraštis“, uždraudamas rašyti straipsnius apie buvusio Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininko Alvydo Sadecko veiklą privatizuojant AB „Mažeikių nafta“. Vėliau, kadangi pateikiau įrodymus apie šio asmenis dalyvavimą minėtame privatizavime, ir toliau rašiau straipsnius, to pačios Vilniaus apylinkės ir apygardos teismų buvau penkis kartus nuteistas vien už tai, kad sąžiningai vykdžiau savo žurnalisto pareigą, ir pateikiau įrodymus, kad minėtas draudimas yra nusikalstamas.

50. Be to, teismui pateikiau įrodymus, kad A.Sadeckas buvo kertinė figūra privatizuojant „Mažeikių naftą“, pats asmeniškai sprendęs, kam turi būti parduotos šios įmonės akcijos, ir pakeitęs įstatymus taip, kad šią įmonę galėtų pakeisti Rusijos bendrovė „Jukos“.

51. Šiuo atveju visi teismų sprendimai - cenzūros įvedimas, ir spaudos persekiojimas pagal melagingus Sadecko skundus ir parodymus - tiesiogiai prieštarauja minėtiems Konstitucijos punktam.

Tai, kad teisėjai sąmoninga ir tyčia, žinodami, kad nuteisia žmogų už teisėtą veiklą, padaro juos kriminaliniais nusikaltėliais, ir todėl jie turi atsakyti pagal BK straipsnius Tarnybos pareigų neatlikimas ir piktnaudžiavimas tarnybine padėtimi.

52. Dėl teisėtos veiklos - žurnalistikos, įvedę neteisėtą cenzūrą, mane nuteisė tokie teisėjas Cininas, Pakalnytė ir Dzedulionis, puikiai žinoję, kad cenzūra yra uždrausta, ir tai įrašę net savo nuosprendyje, tačiau vis tiek mane nuteisęs realia laisvės atėmimo bausme.

T.y. buvau nuteistas už tai, kad :

Aurimas Drižius nuteistas už tai, kad jis nevykdė teismo sprendimo, nesusijusio su bausme, t. y. jis, žinodamas, kad 2009-04-10 priimtu ir 2009-05-10 įsiteisėjusiu Vilniaus miesto 1 -jo apylinkės teismo sprendimu, nesusijusio su bausme, civilinėje byloje Nr. 2- 117-734-2009, jam ir UAB „Laisvas laikraštis“ uždrausta savaitraštyje „Laisvas laikraštis“ publikuoti rašinius, kuriuose Alvydas Sadeckas būtų siejamas su

akcine bendrove „Mažeikių nafta“, šios bendrovės privatizavimu ir Gedimino Kiesaus nužudymu, būdamas UAB „Laisvas laikraštis“ direktoriumi ir savaitraščio „Laisvas laikraštis“, kurio redakcija yra Vilniuje, Konstitucijos pr. 23, redaktoriumi, nevykdydamas minėto 2009-04-10 teismo sprendimo, 2013-06-08 savaitraštyje „Laisvas laikraštis (2013m. birželio 08-14 Nr. 23(430)) straipsnyje „Autoįvykis?“, Alvydą Sadecką siejo su akcine bendrove „Mažeikių nafta“, su šios bendrovės privatizavimu, ir viešai paskleidė šiuos teiginius:

<...> „Ekskomisarų biuro“ steigėjas ne tik turi sąsajų su paminėta įmone, bet ir dalyvavo, sprendžiant „Mažeikos naftos“ privatizavimo klausimus...

53. Pseudoteisėjai puikiai žinojo, kad Konstitucija draudžia cenzūrą

Tai, kad vadinamieji teisėjai puikiai žinojo, kad daro nusikaltimą, ir tyčią ir sąmoningai jį daro, įrodo ir pats nuosprendžio tekstas: Apeliaciniu skundu nuteistasis Aurimas Dūžius prašo panaikinti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. rugsėjo 15 d. nuosprendį ir jį išteisinti, nes nepadaryta veika, turinti nusikaltimo požymių. Apeliantas skunde nurodo, kad spausdinti straipsnius teismas buvo uždraudęs UAB „Laisvas laikraštis“, o ne UAB „Laisvo laikraščio leidyba“, kuri juos spausdino...apeliantas nurodo, kad apylinkės teismas yra įvedęs cenzūrą jam spausdinti atitinkamus teiginius, o po jų išspausdinimo taikė jam baudžiamąjį persekiojimą. Apelianto manymu, cenzūros taikymas neatitinka nei Lietuvos Respublikos Konstitucijai, nei Lietuvos Respublikos tarptautiniams įsipareigojimams, bei pažeidžia žurnalistų teisę informuoti visuomenę apie neigiamus reiškinius. Pasak apelianto, vien už tai, kad jis nepaisė šios cenzūros, ir toliau pateikdamas įrodymus rašė straipsnius apie A. Sadecko ir jo firmos „Ekskomisarų biuras“ dalyvavimą „Mažeikių naftos“ privatizavime bei valdyme, ir buvo nuteistas Vilniaus miesto apylinkės teismas 2009-04-09 sprendimu šioje byloje. Anot apelianto, minėtu teismo sprendimu buvo siekiama kontroliuoti skelbiamos informacijos turinį iki jos paskelbimo, ir „Laisvam laikraščiui“ įvesta cenzūra, už kurios pažeidimą buvo nuteistas jau penkiose bylose, A.Sadeckui duodant šioje byloje melagingus parodymus. Tik Vilniaus apygardos teismas 2013-03-15 nutartimi nurodė prokuratūrai pradėti ikiteisminį tyrimą dėl melagingų A.Sadecko parodymų, tačiau Vilniaus apylinkės prokuratūra net neapklausė A.Sadecko tyrimą nutraukė...“.

54. Pseudoteisėjai man nurodė, kad mano skundas atmestinas, nes...cenzūra yra įvesta, Vilniaus miesto 1 apylinkės teismo 2009 m. balandžio 10 d. sprendimu civilinėje byloje Nr. 2-117- 734/2009 A. Drižiui ir UAB „Laisvas laikraštis“ buvo uždrausta savaitraštyje „Laisvas laikraštis“ publikuoti rašinius, kuriuose A. Sadeckas būtų siejamas su AB „Mažeikių nafta“, su šios bendrovės privatizavimu ir Gedimino Kiesaus nužudymu. Sprendimas įsiteisėjo 2009 m. gegužės 10 d. Tiek iš skundžiamojo teismo nuosprendžio, tiek iš apeliacinio skundo turinio matyti, kad apeliantui yra žinoma apie minėtą 2009 m. balandžio 10 d. teismo sprendimą ir jo draudimą (įpareigojimą). Apeliantas šį sprendimą vertina kaip neteisėtą kaip spaudos cenzūrą, tačiau šioje, baudžiamajoje byloje Vilniaus miesto 1 apylinkės teismo 2009 m. balandžio 10 d. sprendimo teisėtumas ir pagrįstumas nėra įrodinėjimo ar ginčo dalykas. Šis sprendimas įsiteisėjęs ir turi būti vykdomas įstatymo nustatyta tvarka. Šioje byloje įrodyta ir pats nuteistasis to neginčija, kad jis žinojo ir suprato šio teismo sprendimo nustatytą draudimą publikuoti minėtus rašinius, tačiau sąmoningai jo nevykdė.6

55. Tokiu būdu, paskelbdami man nuosprendį už teisėtą veiklą, teisėjai A.Cininas, Pakalnytė-Tamošiūnaitė ir G.Dzedulionis ir M.Striaukas, šioje byloje mane nuteisdami už žurnalistiką, sąmoningai ir tyčia pažeidė Konstituciją, kurią prisiekė saugoti, o taip pat padarė nusikaltimus:

Piktnaudžiavimas (BK 228 straipsnis) ir tarnybos pareigų neatlikimas (BK 229 straipsnis): Piktnaudžiavimas nurodo, kad:

Valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo, piktnaudžiavęs tarnybine

padėtimi arba viršijęs įgaliojimus, jeigu dėl to didelės žalos patyrė valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo, baudžiamas bauda arba areštu, arba laisvės atėmimu iki penkerių metų.

229 straipsnis. Tarnybos pareigų neatlikimas

Valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo, dėl neatsargumo neatlikęs savo pareigų ar jas netinkamai atlikęs, jeigu dėl to valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo patyrė didelės žalos, baudžiamas bauda arba areštu, arba laisvės atėmimu iki dvejų metų.

56. Dėl teisėjos D.Vaidachavičienės nusikalstamų veiksmų

Teisėja Vaidachavičienė savo nutartyje nurodė, kad visų šių mano paminėtų aplinkybių nebuvo. Ji nurodė, kad „... A. Drižius nenurodo jokių objektyvių duomenų apie galimai padarytas nusikalstamas veikas. Savo teiginius jis grindžia subjektyvia nuomone, kuri neparemta jokiais objektyviais faktais. Vien tai, kad, pasak pareiškėjo nuomonės, teisėjai M. Striaukas, A. Cininas, V. Pakalnytė- Tamošiūnienė, G. Dzedulionis bei prokurorė D. Kisinienė daro nusikalstamas veikas, nesudaro pagrindo pradėti ikiteisminį tyrimą... Tam, kad ikiteisminis tyrimas būtų pradėtas, ikiteisminio tyrimo organams ir teismui turi būti pateikti bent minimalūs galimai padarytos nusikalstamos veikos faktiniai duomenys. Šiuo atveju apygardos teismas sprendžia, jog jokių tokių duomenų pareiškėjas nepateikė, o remiantis vien tik A. Drižiaus subjektyvia nuomone pradėti ikiteisminį tyrimą nėra pagrindo...papildomai skundą nagrinėjantis teismas pažymi, kad bylas nagrinėjantys teisėjai yra nepriklausomi, todėl kokių nors poveikio priemonių taikymas už priimtus sprendimus pažeistų esminį teisėjo veiklos garantą - teisėjo nepriklausomumą, kuris yra vienas esminių demokratinės teisinės valstybės principų...iš visų A. Drižiaus teikiamų procesinių dokumentų turinio matyti, kad pareiškėjas ikiteisminio tyrimo pradėjimo būtinumą grindžia deklaratyvaus pobūdžio argumentais apie siekį susidoroti su juo, įvesti spaudos cenzūrą. Šiuos teiginius pareiškėjas argumentuoja subjektyvia faktinių aplinkybių interpretacija, nors iš esmės nesutinka su teisėjų baudžiamojo proceso metu BPK nustatyta tvarka priimtais procesiniais sprendimais. Tačiau vien tai, kad A. Drižiaus netenkina jo atžvilgiu priimti procesiniai sprendimai, kiti dokumentai ir atlikti teisėti veiksmai, nesudaro pagrindo manyti, kad kurie nors pareiškėjo nurodyti asmenys būtų piktnaudžiavę tarnyba, neatlikę ar netinkamai atlikę jiems pavestas pareigas ar padarę kokias nors kitas nusikalstamas veikas".

57. Akivaizdu, kad „įvertindama“ visus šiuos mano paminėtus įvykius kaip mano išgalvotus, ir „neturinčius realaus pagrindo ir nepagrįstais objektyvais duomenimis“, teisėja Vaidachavičienė suklastojo savo nutartį ir piktnaudžiavo jai suteiktomis tarnybinėmis pareigomis.

Tai tos pačios neliečiamos „teisėjų“ gaujos nusikaltimų tąsa - tai, kad teisėjai suprato, kad nuteisia nekalta žmogų už teisėtą veiklą, jie patys pripažino savo paskelbtame nuosprendyje, nurodę visus mano išvardintus argumentus, tačiau dėl jų nieko nepasisakydami.

Be to, minėtų teisėjų veikla yra ne tik pavojinga ir nusikalstama, tačiau tai yra ir labai pavojingi nusikaltimai, nes tai yra nusikaltimai teisingumui, kurie turi didelę visuomeninę reikšmę. Kadangi Lietuvoje teisingumą vykdo tik teismai, tai jiems tenka didžiausia atsakomybė už teisingumo vykdymą, ir teisėjų piktnaudžiavimas tarnyba turėtų būti negailestingai baudžiamas. Tuo labiau, kad savo straipsniuose, už kurių išspausdinimą buvau nuteistas, buvo aprašyti teisėjų nusikaltimai ir piktnaudžiavimas tarnyba.

Visos šios baudžiamosios bylos už teisėtą veiklą yra realios, kaip reali ir man padaryta didžiulė žala - atimtas mano šeimos nekilnojamas turtas - žemės sklypas, kuriame norėjome su šeima gyventi - nėra mano haliucinacija, tai realybė, su kuria aš ir mano žmona iki šiol negalime susitaikyti.

58. Visi šie įvykiai - man iškeltos baudžiamosios bylos ir nesibaigiantys persekiojimai - yra įvykę ir tebesitęsiantys, prokurorams ir teisėjams masiškai darant sunkius nusikaltimus mano atžvilgiu, ir nesulaukiant jokios atsakomybės už mano išvardintus nusikaltimus.

Tiek Teisėjų veiklą, tiek prokurorų veiklą reglamentuojantys teisės aktai įpareigoja, nagrinėjant bylas (atliekant ikiteisminį tyrimą), remtis tik galiojančiais Lietuvos Respublikos įstatymais. Teismų įstatymas įpareigoja teismą bylą nagrinėti, klausant tik įstatymo, įstatymas ir Konstitucija imperatyviai teismams ir prokuratūrai nurodo, kad „cenzūra uždrausta“, tačiau nei teismas, nei prokuratūra šio imperatyvo negirdi ir apsimeta, kad to tiesiog nėra. Akivaizdu, kad tai yra tyčinė ir sąmoninga nusikalstama veikla, nes teismas net savo nuosprendyje išdėsto mano argumentus, kad cenzūrą draudžia Konstitucija, tačiau teismas ją sąmoningai ignoruoja.

59. Nors teismas nurodė, kad visi teismų sprendimai neva buvo patikrinti aukštesnėje instancijoje instancine tvarka, ir net Aukščiausiojo teismo atrankos kolegija pareiškėjo kasacinių skundų nepriėmė, nutartys Nr. BIK-221/2015, BIK-247/2016, BIK- 513/2016). Tačiau šios aplinkybės kaip tik ir įrodo, kad visa prokuratūros ir teismų sistema yra kontroliuojama Alvydo Sadecko, visa „teisinė sistema“ paklūsta jo nusikalstamiems reikalavimams. Tai, kad aukščiausiojo teismo kolegija nusprendė, kad mano skunde nėra keliama aktualių teisinių problemų, kaip tik ir įrodo, kad net ir aukščiausias teismas paklūsta šiai nusikalstamai ir neteisėtai Sadecko įtakai.

60.. Dėl prokuroro M.Jovaišos dokumento suklastojimo ir piktnaudžiavimo tarnyba. Jau minėtas prokuroras M.Jovaiša savo rašte man nurodė, kad visos šios mano išdėstytos aplinkybės yra „grindžiamas akivaizdžiai tikrovės neatitinkančiais faktais“, ir kad mano prašymas dėl jame vartojamų užgaulaus pobūdžio įžeidžiamų apibūdinimų, dėl to, kad yra nesuprantamo turinio, neiškus dėl nekonkrečiai nurodytų aplinkybių bei grindžiamas akivaizdžiai tikrovės neatitinkančiais faktais, paliekamas nenagrinėtu“.

61. Tokiu būdu prokuroras Jovaiša, dengdamas minėtų pseudoteisėjų gaujos nusikaltimus, ir pats padaro nusikaltimą - nurodo, kad visos šios minėtos aplinkybės yra pagrįstos „tikrovės neatitinkančiais faktais“.

Tiesa, prokuroras Jovaiša, puikiai žinodamas, kad visos šios aplinkybės ir faktai yra realiai įvykę ir juos labai lengva patikrinti, nenurodo, kokie faktai neatitinka tikrovės. Jeigu prokurorui nepatinka terminas „organizuota teisėjų gauja“, tai toks terminas yra nieko nežeidžiantis ir visiškai teisėtas, apie jį kalba net ir BPK.

BPK 25 straipsnis. Bendrininkavimo formos

1. Bendrininkavimo formos yra bendrininkų grupė, organizuota grupė, nusikalstamas susivienijimas.
2. Bendrininkų grupė yra tada, kai bet kurioje nusikalstamos veikos stadijoje du ar daugiau asmenų susitaria nusikalstamą veiką daryti, tęsti ar užbaigti, jei bent du iš jų yra vykdytojai.

Susiviejijimas, grupė arba gauja yra sinonimai, ir nieko įžeidžiančio čia nėra.

Noriu pasakyti, kad visi mano išvardinti teisėjai veikė organizuotoje grupėje, arba gaujoje, todėl ši veikla ir turi būti atitinkamai ištirta ir įvertinta.

LAT ne kartą yra nurodęs, kas yra tikrovės neatitinkanti informacija - „Duomenys neatitinka tikrovės, kai paskleistos žinios apie asmenį yra melagingos, pramanytos, išgalvotos - iš tikrųjų tokių faktų, aplinkybių nebuvo arba būta kitokių“

Šiuo atveju visi duomenys yra tikri ir pagrįsti dokumentais, niekas nėra išgalvota.

Prokuroras Jovaiša man nurodo, kad „Prokuratūra nevykdo teismų priimtų procesinių sprendimų kontrolės“,

nors aš ir neprašau, kad prokuratūra kontroliuotų teisumą. Aš sakau, kad teisėjai įvykdė sunkius nusikaltimus - mane nuteisė už teisėtą veiklą, žinodami, kad ta veikla teisėta ir cenzūra draudžiama.

Todėl akivaizdu, kad tiek minėti teisėjai, tiek ir prokuroras Jovaiša toliau nevykdo savo tarnybos pareigų, klastoja dokumentus ir piktnaudžiauja tarnyba.

Atrodo, kad Lietuvos teisėjai yra šventieji, kurie nėra įvykdę nusikaltimų, todėl tirti jų nusikaltimų negalima. Toks požiūris yra nusikalstamas, nes Konstitucija aiškiai nurodo, kad „įstatymui visi piliečiai yra lygūs“.

Bet kokia teisei prieštaraujanti vadinamųjų teisėjų veikla, ypač kai yra nuteisiami nekalti žmonės, ir jiems padaroma didelė žala, gali būti baudžiama tik pagal BK ir įvardijama kaip „piktnaudžiavimas tarnyba“ ir „tarnybos pareigų neatlikimas“.

62. GP gen. prokuroro pav. Žydrūnas Radišauskas dėl visų čia išvardintų sunkių nusikaltimų 2020-11-10 raštu Nr. 17.2-4030 man atrašė „raštelio“, o ne nutarimu atsisakyti pradėti ar pradėti tyrimą.

Ž.Radišauskas man melagingai nurodė, kad dėl visų šių sunkių nusikaltimų ištyrimo turėčiau kreiptis į administracinę teisumą, kuris pagal savo funkcijas neatlieka šios funkcijos – netiria sunkių nusikaltimų teisingumui.

Ž.Radišauskas taip pat man melagingai nurodė, kad visi šie nusikaltimai nėra įvykę, todėl jis ir nepriėmė sprendimo pradėti ikiteisminį tyrimą, o brūkštelėjo tik neskundžiamą raštelį.

Ž.Radišauskas savo „raštelyje“ vėl išvardino visus mano suminėtus teisėjų nusikaltimus ir nurodė, kad prokuratūros rekomendacijos jam suteikia teisę ir pareigą vertinti pareiškėjo nurodytas faktines aplinkybes ir padarius išvadą, kad pareiškėjo skunde, pareiškime ar pranešime nurodyti tik deklaratyvūs bendro pobūdžio teiginiai, grindžiami ne faktiniais duomenimis, bet samprotavimais ir prielaidomis, toks kreipimasis neregistruojamas kaip skundas, pareiškimas ar pranešimas apie nusikalstamą veiką ir laikomas informacija apie galimą nusikalstamą veiką“.

Tokiu būdu prokuroras Ž.Radišauskas, žinodamas apie padarytus sunkius teisėjų nusikaltimus, ir patikrinęs juos Lteko duomenų bazėje, man nurodė, kad žmogaus persekiojimas už teisėtą veiklą – žurnalistiką, pritaikius Konstitucijoje ir Visuomenės informavimo įstatyme uždraustą cenzūrą, yra visiškai teisėtas veiksmas, kuris neprieštaruoja jokiems teisės aktams.

Tada ponui Radišauskui reikia priminti jo pareigas, nes visiškai nebeaišku, kodėl jis tiek metų trina kelnes toje GP, o teisėjų banditizmas tik gylėja.

Kaip žinia, nusikalstamas veika yra laikoma priešinga teisei pavojinga veika, kuri atitinka baudžiamajame įstatyme numatytos nusikalstamos veikos sudėtie požymius. Veika gali būti vertinama kaip nusikalstama ir užtraukti baudžiamąją atsakomybę tik asmeniui suvokiant daromos veikos pavojingumą ar rizikingą pobūdį ir numatant galimą įstatyme numatytų padarinių kilimą.

Visos mano paminėtos aplinkybės – teisėjai žinojo, kad mane teisia už teisėtą veiklą, žinojo, kad cenzūra uždrausta Konstitucijos ir įstatymų (nes tai įrašė savo nutartyse), žinojo, kad A.Sadeckas davė melagingus skundus ir parodymus, žinojo, kad persekiojo laisvą spaudą už tai, kad ji dirbo savo darbą – įrodo, kad teisėjai suvokė, kad daro nusikaltimus, ir juos vis tiek darė, nes matyt žinojo, kad yra virš įstatymo ir tokie radišauskai su Jovaišos juos išsuks nuo atsakomybės.

Prokuratūra man nurodo, kad „vien tai, kad Jūsų netenkina priimti sprendimai ar pateikti

atsakymai, savaime negali būti pagrindas išvadai dėl sprendimų priėmusių pareigūnų galimai nusikalstamo elgesio. Be šių subjektyvių vertinimų Jūsų skunduose nėra jokių faktinių objektyvių duomenų apie padarytus nusikaltimus ar baudžiamuosius nusižengimus“.

Kitaip sakant, prokuroras Radišauskas man nurodo, kad nėra jokių objektyvių duomenų apie teisėjų padarytus nusikaltimus. Kitaip sakant, tai, kad aš daug kartų buvau nuteistas už teisėtą veiklą, tėra mano fantazijos vaisius, aš kliedžiu.

Tačiau kliedžiu ne aš, tačiau prokuroras Ž.Radišauskas, kuris nevykdo savo tarnybos pareigų ir piktnaudžiauja tarnyba, todėl turi būti traukiamas baudžiamojon atsakomybėn.

Ž.Radišauskas man nurodo, kad LAT 2008-01-15 nutartyje Nr. 2K-10/2008 išaiškinta, kad netinkamas, vieno baudžiamojo proceso dalyvio manymu, baudžiamojo įstatymo taikymas yra pagrindas ginčyti tokį veiksmą ir skųsti tokį atitinkamo pareigūno ar teismo sprendimą įstatymo nustatyta tvarka, tačiau tai nėra pagrindas ginčytiną pareigūno ar teismo procesinį sprendimą laikyti nusikalstama veika“.

Tačiau visas šis išdėstytas mano asmens persekiojimas nėra „vienintelis baudžiamojo įstatymo taikymas“, o ištisa virtinė nusikaltimų, kuri tęsiasi jau daugiau nei dešimt metų.

Atkreipiamas dėmesys, kad prokuroras Radišauskas nė puse žodžio neužsimena apie tai, kad cenzūra uždrausta Konstitucijos ir Visuomenės informavimo įstatymo, kad cenzūra prieštarauja Europos Žmogaus teisių deklaracijai ir laisvos spaudos principams, kad teisėjai taip puikiai žino, tačiau ją vis tiek taikė.

Tokia teismų „praktika“, kai žmonės yra nuteisiami už teisėtą veiklą, sukuria absoliutų chaosą ir neteisę šioje valstybėje, ir pagal tokį pavyzdį žmogų galima nuteisti, pvz., už tai, kad jis kvėpuoja.

Mano pateikti įrodymai, kad A.Sadeckas meluoja, ir kad aš esu teisiamas už teisėtą veiklą, teismas privalėjo vertinti. Įstatyme – Baudžiamojo proceso kodekso 305 straipsnio 1 dalies 2 punkte aiškiai nurodyta, kad apkaltinamojo nuosprendžio aprašomojoje dalyje privalo būti išdėstyti įrodymai, kuriais grindžiamos teismo išvados ir motyvai, kuriais vadovaudamasis teismas atmetė kitus įrodymus.

Vadinasi, mano pateiktus argumentus apie tai, kad cenzūrą draudžia Konstituciją, teismas privalėjo įvertinti. Kadangi teismas šiuos argumentus atmetė, privalėjo nurodyti motyvus, kodėl Konstitucija ir įstatymai Lietuvoje jau paskelbti negaliojantys. Todėl visos tos teismo nutartys, kuriomis aš buvau nuteistas, yra akivaizdžiai neteisėtos, nes šiurkščiai pažeistas baudžiamojo proceso įstatymas – teismas nevertino mano pateiktų argumentų ir įrodymų, ir tyčia neteisėtai tvirtino, kad jie neturi jokios reikšmės.

Teisėjų savivalė pasiekė tokias ribas, kad jie jau persekioja mane už teisėtą veiklą, nors įstatymas tai draudžia.

Konstitucijos 29 straipsnis nurodo, kad „įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys lygūs“, o Konstitucinis Teismas savo 2020-03-03 nutartyje nurodė, kad teisėjai negali būti nepagrįstai išskirti iš visuomenės ir turėti pagal Konstituciją draudžiamos privilegijos.

Lietuvos Konstitucija numato, kad teisingumą vykdo tik teismai, taip pat nurodo, kad prieš įstatymus visi Lietuvos piliečiai yra lygūs.

Teismų įstatymo 43 straipsnis. Teisėjo pareigos numato, kad

1. Teisėjas privalo laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir kitų įstatymų, vykdyti Teisėjų etikos taisyklių reikalavimus.

Teismų įstatymas nurodo, kad teisėjai, vykdydami teisingumą, veikia nešališkai ir klauso tik įstatymų. Pagrindinis šalis įstatymas - Konstitucija - kategoriškai ir imperatyviai draudžia cenzūrą. Ją draudžia ir Visuomenės informavimo įstatymas. Todėl teisėjai, pritaikę cenzūrą, ir už ją nuteisę nekaltą žmogų, padarė

nusikaltimą - piktnaudžiavimą tarnyba. Įtarus teisėją padarius nusikalstamą veiką, būtina sustabdyti jo įgaliojimus, kol teismas byloje paskelbs galutinį sprendimą ir jis įsiteisės.

BPK 444 straipsnis. Naujai paaiškėjusios aplinkybės, dėl kurių galima atnaujinti baudžiamąją bylą nurodo, kad byla atnaujinama, kai:

1. Naujai paaiškėjusios aplinkybės, dėl kurių galima panaikinti nuosprendį ar nutartį ir atnaujinti baudžiamąją bylą, yra šios:

- 1) įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu nustatytas liudytojo ar nukentėjusiojo parodymų arba ekspertizės akto melagingumas, taip pat kitų įrodymų, kuriais paremtas nuosprendis ar nutartis, netikrumas;
- 2) įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu nustatyta, kad nagrinėdami bylą teisėjai nusikalstamai piktnaudžiavo;
- 3) įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu nustatyta, kad atlikdami ikiteisminį tyrimą pareigūnai nusikalstamai piktnaudžiavo ir dėl to buvo priimtas neteisėtas ir nepagrįstas nuosprendis;

Šiame straipsnyje nurodyta, kad byla atnaujinama ir tada, kai įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu nustatyta, kad nagrinėdami bylą teisėjai nusikalstamai piktnaudžiavo.

Remdamasis BPK 444 str. prašau pradėti ikiteisminį tyrimą minėtiems teisėjams, nes akivaizdu, kad jie nusikalstamai piktnaudžiavo šioje byloje. Šiomis aplinkybėmis atrodo, kad tik juos nuteisus, galėsiu būti išteisintas šioje byloje.

Negana to, minėta pseudoteisėjų gauja veikė organizuotoje grupėje ir mane nuteisė už teisėtą veiklą - žurnalistiką. Tai akivaizdūs piktnaudžiavimo tarnyba, tarnybos pareigų neatlikimo pavyzdžiai, todėl remdamasis išdėstytu, prokuratūros prašau :

1. Panaikinti skundžiamą prokuroro Ž.Radišausko „raštelį“ kaip neatitinkantį BPK reikalavimų, pradėti ikiteisminį tyrimą dėl prokuroro Žydrūno Radišausko tarnybos pareigų neatlikimo ir piktnaudžiavimo tarnyba, pseudoteisėjų A. Pažarskio, D. Pranytės-Zalieckienės, L. Gurevičienės, V. Pakalnytės-Tamošiūnaitės ir prokuroro M. Normanto galimo piktnaudžiavimo, D.Vaidachavičienės, pseudoteisėjų M.Striauko, Vilniaus apygardos teismo teisėjų Audriaus Cinino, Virginijos Pakalnytės-Tamošiūnaitės, Gintaro Dzedulionio, Vilniaus miesto prokuratūros prokurorės D.Kisinenės ir GP ONNT vadovo M.Jovaišos atžvilgiu dėl nusikaltimų Piktnaudžiavimas (BK 228 straipsnis) ir tarnybos pareigų neatlikimas (BK 229 straipsnis), dokumento suklastojimas.

2 . Pripažinti mane nukentėjusiuoju

2. Panaikintin cenzūrą ir pradėti ikiteisminį tyrimą dėl Alvydo Sadecko melagingų skundo ir parodymų teisme.

Aurimas Drižius

